

Pragnę z kolei przypomnieć wywiad, jaki ukazał się w „Echu Katolickim” w 2015 roku.

Udzielił go także ks. Leszek Poleszak SCJ z okazji 250. rocznicy ustanowienia liturgicznego święta Najświętszego Serca Pana Jezusa. Oto jego refleksje na ten temat, które przybliżają nam te treści, którymi nie tylko od święta mamy żyć także i my.

Serce, które tak bardzo umiłowało

Z ks. dr. Leszkiem Poleszakiem SCJ, sercaninem, teologiem duchowości oraz autorem wielu publikacji na temat kultu Bożego Serca rozmawia Agnieszka Wawryniuk.

Księżo Doktorze, w tym roku mija 250 lat od ustanowienia liturgicznego święta Najświętszego Serca Pana Jezusa. Jakie były okoliczności tamtego wydarzenia i co zmieniły w polskiej pobożności?

Korzenie tego święta sięgają wydarzeń, które miały miejsce w latach 1673-1689, kiedy to w klasztorze sióstr wizytek w Paray-le-Monial we Francji, jedna z sióstr – św. Małgorzata Maria Alacoque otrzymała szereg objawień Najświętszego Serca Jezusowego. Pan Jezus zechciał objawić jej prawdę o swojej odwiecznej miłości do każdego człowieka, wskazując na swoje Serce – źródło tej miłości. W tzw. wielkim objawieniu mającym miejsce najprawdopodobniej w oktawie Bożego Ciała w 1975 r. Zbawiciel zażądał od niej, by rozpoczęła starania o zatwierdzenie w Kościele liturgicznego święta ku czci Jego Najświętszego Serca.

90 lat później, w dniu 6 lutego 1765 r., papież Klemens XIII podpisał dekret „Instantibus” wydany przez Kongre-

gację Obrzędów, która odpowiadając na prośbę wyrażoną przez biskupów polskich w „Memoriale” z 1764 r., pozwoliła na obchodzenie liturgicznego święta ku czci Bożego Serca w piątek po oktawie Bożego Ciała, zatwierdzając jednocześnie formularz mszalny i oficjum brewiarzowe. Warto podkreślić tutaj ogromne zaangażowanie Kościoła w Polsce oraz naszych władców w kwestii starań o ustanowienie tego święta. Są one wyrazem rozwijającej się już wtedy pobożności Serca Jezusowego. Dzięki oficjalnemu zatwierdzeniu święta rozwinęła się ona jeszcze bardziej.

Czy w innych krajach Serce Pana Jezusa też jest czczone tak powszechnie jak w Polsce?

Historia kultu Najświętszego Serca Jezusowego jest bardzo bogata i obejmuje swoim zakresem wiele krajów na wszystkich kontynentach. Jeszcze przed oficjalnym zatwierdzeniem kultu rozwijał się on np. w formie bractw poświęconych Bożemu Sercu lub też poprzez teksty liturgiczne zatwierdzane przez poszczególnych biskupów. Do jego rozwoju przyczynił się znacząco o. Mateo Crawley-Boevey ze Zgromadzenia Najświęt-

szego Serca Jezusa i Maryi, który szerzył dzieło intronizacji Najświętszego Serca Jezusowego.

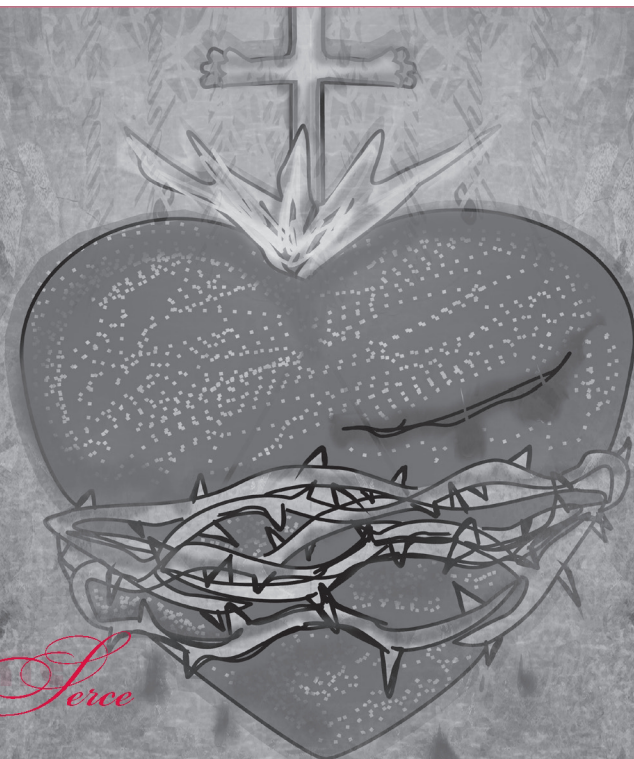
Pod sztandarami Bożego Serca walczone w obronie wiary katolickiej (np. w Meksyku, Wandei, Hiszpanii). Wprawdzie w ostatnich latach pobożność ta w wielu krajach osłabła, mamy jednak dowody, które świadczą o tym, że są miejsca, w których się ona ponownie odradza. Świadczą o tym choćby Światowe Kongresy Najświętszego Serca Jezusowego (np. w Limie w 2013 r.), uroczysty akt poświęcenia Kolumbii Najświęstszemu Sercu Jezusowemu dokonany w 2008 r. przez Episkopat i prezydenta, czy odnawiająca się pobożność ludowa.

Wspomnieliśmy już, że oddawanie czci Najświęstszemu Sercu Jezusa miało swój początek jeszcze przed objawieniami,

jakie otrzymała św. Małgorzata Maria Alacoque. Gdzie doszukiwać się więc początków owego kultu?

Jeśli chcemy odnaleźć początki kultu Najświętszego Serca Jezusowego, musimy sięgnąć do najważniejszego źródła, jakim jest Pismo Święte. To tutaj odnajdujemy liczne teksty o miłości Boga do człowieka. Stary Testament określa tę miłość jako pełną miłosierdzia, mocy i poświęcenia (por. Oz 11,1.3-4; 14,5-6; Iz 49,14-15; Pnp 8,6). Starotestamentalne obrazy przedstawiające przebaczącą, czułą, wierną i cierpliwą miłość Boga stanowią zapowiedź jeszcze większej miłości, której objawieniem jest Jezus Chrystus, obiecany Zbawiciel.

W Nowym Testamencie odnajdujemy przede wszystkim przykład miłości, jaki daje nam sam Jezus. Jego dobroć i miłość okazywana każdemu człowiekowi,

szczególnie temu najbardziej potrzebującemu, a zwłaszcza dokonane dzieło zbawienia są odbłaskiem i żywym dowodem miłości Jego Ojca. Przejmujące tego przykłady odnajdujemy w szczególności w przebaczeniu ofiarowanym grzesznikom.

Trudno przytaczać tutaj wszystkie teksty nowotestamentalne mówiące o miłości Boga, nie możemy jednak nie wspomnieć o dwóch najistotniejszych. Pierwszym z nich jest tekst z Ewangelii wg św. Mateusza, w którym Jezus po modlitwie uwielbienia skierowanej do Ojca za to, że objawia prawdę o Sobie maluczkim, wypowiada znamienne słowa zapraszające nas do zjednoczenia się z Nim, wskazując jednocześnie na swoje Serce. „Przyjdźcie do Mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a Ja was pokrzepię. Weźcie moje jarzmo na siebie i ucźcie się ode Mnie, bo jestem cichy i pokorny sercem, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych” (Mt 11,28-29).

Drugi bardzo istotny tekst uświadamia nam prawdę, że kult Najświętszego Serca Jezusowego rodzi się z kontemplacji Zbawiciela na krzyżu. Ewangelista Jan jako jedyny opisuje przebicie boku Jezusa Chrystusa. Chociaż dotyczy ono martwego już ciała Jezusa, przypisuje mu ogromne znaczenie. Oto ten znamieny fragment: „Lecz gdy podeszli do Jezusa i zobaczyli, że już umarł, nie łamali Mu goleni, tylko jeden z żołnierzy włócznią przebił Mu bok i natychmiast wypłynęła krew i woda” (J 19,33-34).

„Twoje serce zostało zranione, abyśmy patrząc na ranę widzialną, dostrzegli niewidzialną ranę miłości. Rana cielesna

wskazuje na ranę duchową” – czytamy w jednej z modlitw brewiarzowych. Jak należy rozumieć ten fragment?

Ten piękny tekst stanowi niemal dosłowny cytat z dzieła *Vita mystica*, przypisywanego św. Bonawenturze. Wskazuje on na głębokie rozdarcie, jakie zachodzi pomiędzy miłością ofiarowaną człowiekowi przez Boga, a grzechem, który jest jej zaprzeczeniem i faktycznym odrzuceniem. Pomimo tego rozdarcia Bóg nie przestaje kochać człowieka miłością bezwarunkową i bezinteresowną. Jej symbolem i potwierdzeniem jest właśnie przebity bok Zbawiciela i Jego otwarte włócznią Serce.

Rozpoczął się czerwiec i chyba we wszystkich kościołach śpiewana jest Litania do Serca Pana Jezusa. Kiedy powstała ta modlitwa i o czym mówią nam jej poszczególne wezwania?

Litania do Najświętszego Serca Pana Jezusa jest jedną z najbardziej znanych i lubianych form pobożności Bożego Serca. Jej początki sięgają drugiej połowy XVII wieku. Wezwania litanii swoje źródło mają w Piśmie Świętym. Zostały one podzielone na trzy grupy. Pierwszą stanowi siedem wezwań kierujących naszą myśl na relację Jezusa względem Boga Ojca i Ducha Świętego. Kolejnych dziewięć (poczynając od „Serce Jezusa, gorejące ognisko miłości”) odwołuje się do bogactwa i głębi kryjącej się w Bożym Sercu. Trzecia grupa (17 wezwań, poczynając od „Serce Jezusa, z którego pełni wszyscyśmy otrzymali”) kieruje naszą myśl na relację Jezusa Chrystusa do ludzi.

Każde z wezwań litanii poprzedza zwrot: „Serce Jezusa”, który odnosi się

OTWIERAJ
Serce

do całej osoby wcielonego Syna Bożego, kładąc akcent na tajemnicę Jego miłości do człowieka. Kiedy mówimy „Serce Jezusa”, mamy bowiem na myśli nie tylko ludzkie Serce Zbawiciela, ale również całą Jego Osobę: Jego życie wewnętrzne, Jego myśli i Jego uczucia.

W swoich książkach pisze Ksiądz o duchowości Bożego Serca. Na czym ona polega? Czy może być bliska i zrozumiała dla każdego człowieka?

Każdy z nas potrzebuje żyć w perspektywie miłości Bożej. Bez niej tracimy siły witalne i nadzieję, która pozwala nam wzrastać i czynić dobro wokół siebie. Duchowość Bożego Serca przypomina nam najważniejszą prawdę wiary chrześcijańskiej: Bóg kocha nas miłością bezinteresowną. Jesteśmy zaproszeni, aby w swoim życiu odwzajemniać miłość, jaką zostaliśmy umiłowani przez Stwórcę. Możemy to czynić nie tylko przez akty miłości czy różne formy pobożności. Jak podpowiada nam św. Jan Apostoł w swoim pierwszym liście, doskonałą odpowiedzią na miłość Boga jest miłowanie Go w drugim człowieku. Otwierając się na dary Ducha Świętego, wynagradzamy za brak miłości i za grzechy, które ranią Boże Serce. Powinniśmy to

czynić zawsze w jedności z Jezusem, by Bóg Ojciec mógł w nas odnaleźć oblicze swojego umiłowanego Syna.

Zrozumiałym jest, że oddajemy cześć Jezusowi jako Pasterzowi, Odkupicielowi, Mistrzowi. Dlaczego Serce Zbawiciela jest przedmiotem kultu?

Serce w Piśmie Świętym jest obrazem całego człowieka. To sercu Biblia przypisuje zdolności poznawcze, pragnienia, ono jest źródłem życia uczuciowego i w nim dokonują się decyzje dotyczące wyborów życiowych i woli człowieka. Jest ono także symbolem miłości.

Jezus wskazując na swoje Serce, uświadamia nam, że każdy człowiek, bez względu na pochodzenie, stan materialny czy sytuację moralną, jest kochany przez Boga, który chce dla niego szczęścia. Warto pamiętać o tym, że oddając cześć Najświętszemu Sercu Jezusa uwielbiamy miłość Boga objawioną w drugiej Osobie Trójcy Przenajświętszej. Kiedy więc mówimy „Serce Jezusa”, zawsze mamy na myśli całego Jezusa, który kocha nas jednocześnie miłością boską i ludzką. Postarajmy się więc odpowiadać na tę miłość Bożą naszymi czynami.

Bóg zapłać za rozmowę.

Echo Katolickie 25/2015

W trosce o Biuletyn SWŚ

Kontakt do moderatora Sercańskiej Wspólnoty Świeckich:

ks. Wiesław Pietrzak scj | ul. Saska 2C | 30-715 Kraków | tel. 698 413 545
scjwpietrzak@gmail.com

Konto bankowe na dowolne ofiary Prenumeratorów Biuletynu Otwarte Serce:

Sercańska Wspólnota Świeckich

Zgromadzenie Księży Najśw. Serca Jezusowego | ul. Łowicka 46 | 02-531 Warszawa
BNP Paribas | PL24 1600 1462 1847 3641 5000 0028